

Hvad blev der af borgerinddragelsen?

I forrige uge kunne man læse i de lokale ugeaviser, at kommunen har opkøbt 17 ha. jord ved Gl. Rye. Det er godt, at der nu endelig er kommet gang i lokalplanen vest for Gl. Rye, for den har været undervejs siden 2006. Til gengæld kan man blive noget bekymret over processen i forhold til dialogen med lokalområdet. Det ligner ”business as usual”.

I visionerne for kommunens landdistriktspolitik fremgår det, at dialogen skal styrkes med faste dialoggrupper for at styrke de lokale processer. Vi ved godt, det er tidligt i processen, men der har ikke været indkaldt til dialogmøder i Gl. Rye med eksempelvis Borgerforeningen, Varmeværket, Vandværket eller grundejere eller naboer i det lokale nærområde før opkøbet af jord.

Derfor stiller borgerne berettiget kritiske spørgsmål: Hvordan skal den øgede trafik gennem byen løses? Hvad skal arealet med indvindingsoplandet ved Vandværkets borer brugt til? Er børnehaven stor nok? Vil børnefamilier stadig blive anvist pladser i Låsby? Osv.

Ved evalueringen af dialogen mellem Byråd og landsbyer i forbindelse med skolestrukturreform-processen (2019 – 2020) i Kulturhuset på demokratidagen blev det netop fremhævet, at landsbyerne ikke opfattede det som en god nærdemokratisk proces. Flere byrådsmedlemmer erkendte, at det skulle Byrådet lære af!

Vi kan konkludere, at lokale kræfter igen kommer for sent ind i processen. En god dialog fra starten kan forebygge myter og følelsen af, at der bliver trukket beslutninger ned over hovedet på lokale borgere. Vi mener, at udvikling skal bygges op nedefra, det er essensen af borgerinddragelse!

